

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/160/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011244
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2324011244.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného: A. B., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 33T/46/2024 - 95 zo dňa 27.10.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený trvalý pobyt D. E. D. XXX, okres Galanta, Slovenská republika,

u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, a s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.10.2025 sp. zn. 33T/46/2024 - 95 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a na tom skutkovom základe, že (citácia) „dňa 26.7.2024 v čase o 15:55 hod., v obci D. E. na ceste 1336 smerom na obec Košúty, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, farba hnedá metalíza s EČV: F., napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.7.2020, sp. zn. 0T/171/2020, právoplatným dňa 14.7.2020 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov a ktorý v dôsledku výkonu trestu odňatia slobody od 3.3.2021 do 21.6.2023 neplynul, pričom o uvedenom treste zákaze činnosti mal vedomosť, keďže trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/171/2020 zo dňa 14.7.2020 mu bol riadne doručený“.

Za tento trestný čin Okresný súd Galanta (ďalej aj „súd prvého stupňa“) obžalovanému uložil
- podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 2.000,- eur, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.
- podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 roky.
Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 95 - 97 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný vzdal práva na podanie odvolania, a to aj za osoby oprávneného podať odvolanie v jeho prospech (č. I. 94 spisu). Prokurátorka prítomná na hlavnom pojednávaní vzápätí po vyhlásení napadnutého rozsudku zahlásila voči nemu odvolanie, a to čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č. I. 94 spisu; ďalej aj „odvolanie prokurátora“).

V následne súdu prvého stupňa doručenom písomnom odôvodnení svojho odvolania (č. I. 99 až 101 spisu) prokurátorka uviedla (ako z neho vyznamenal odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované)
- svoje odvolanie smeruje výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, a to v neprospech obžalovaného, nakoľko uložený peňažný trest odňatia slobody považuje za neprimerane mierny, nakoľko obžalovaný je osobou už súdne trestanou, kedy už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej aj „VTOS“) za rovnakú trestnú činnosť, z ktorého bol síce podmiennečne prepustený, no v skúšobnej dobe takého podmiennečného prepustenia sa dopustil tu stíhanej (rovnakej) úmyselnej trestnej činnosti.
- popri správne uloženom treste zákazu činnosti (čo do jeho vymedzenia i zvolenej výmery) je jediným adekvátnym ďalším druhom trestu u obžalovaného nepodmiennečný trest odňatia slobody (prokuratúra navrhla výmeru 1 rok), nakoľko dosiaľ ukladané alternatívne či podmiennečné tresty odňatia slobody neviedli k jeho náprave, pričom v prípade neuloženia (aj) nepodmiennečného trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci nie je možné garantovať naplnenie účelu trestu u obžalovaného (t. j. ani naplnenie individuálnej prevencie u obžalovaného ako ani odradenie iných od páchania takej úmyselnej trestnej činnosti). Nepostačuje tu totiž len to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal/olutoval ju, je potrebné posudzovať komplexne jeho osobu a sklony k trestnej činnosti (vyplývajúce z trestnej minulosti obžalovaného).

Vzhľadom na uvedené prokurátorka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a zmenil vo výroku o treste tak, že obžalovanému uloží popri treste zákazu činnosti aj nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora osobitne písomne nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie prokurátora bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednaní odvolania prokurátora a rozhodnutia o ňom. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku napadnutého rozsudku o treste, v tomto smere v podstate žiadne odvolacie námietky procesné strany nemali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o treste procesne správne; zjednodušene povedané, podľa názoru odvolacieho súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému rozsudku bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva. Odvolací súd teda podané odvolanie v zmysle vyššie uvedenom preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Za účelom prejednaní odvolania odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a obžalovaného, u ktorých bola lehota podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná. Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním prokurátora, aktuálnym odpisom registra trestov obžalovaného (bez zmeny oproti zisteniam súdu prvého stupňa), aktuálnou lustráciou obžalovaného z databázy súdnych rozhodnutí (nie takého súdneho trestného konania, ktoré by bránilo rozhodnutiu súdu v tejto trestnej veci), aktuálnou lustráciou obžalovaného z evidencie Zboru väzenskej a justičnej stráže (nie je v evidencii), aktuálnou lustráciou obžalovaného zo Sociálnej poisťovne (v podstate bez zmeny oproti dátumovo skoršej lustrácii oboznámenej v konaní pred súdom prvého stupňa; obžalovaný je ďalej pracovne činný, kedy za obdobie necelého roka spätne má mesačný príjem 50,- eur), aktuálnou priestupkovou lustráciou ohľadne osoby obžalovaného (lustrácia z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov; plynú z nej informácie o aktuálne evidovaných priestupkových záznamoch obžalovaného v počte 5), a podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania.

Prokurátor končeným návrhom uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava podaného odvolania, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému namiesto peňažného trestu nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný sa právom konečného návrhu nevyjadril.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora, namietajúce neprimeranú miernosť a tým nezákonnosť napadnutým rozsudkom uloženého peňažného trestu (i keď v kumulácii s trestom zákazu činnosti), je dôvodné, pretože súdom prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložený peňažný trest (i keď v kombinácii s uloženým trestnom zákazu činnosti, ktorý druh trestu či jeho vymedzenie/výmera odvolaním prokurátora v podstate napadnuté

neboli) je aj podľa názoru odvolacieho súdu neprímeraný, je totiž vzhľadom na okolnosti veci/osobu obžalovaného príliš mierny. Práve preto odvolací súd týmto rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste/spôsobe jeho výkonu a vo veci sám rozhodol (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku), a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku náležite a správne zistený.

Pokiaľ ide o rozsah, v akom bol napadnutý rozsudok napadnutý odvolaním prokurátora, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že predmetom odvolacieho konania v predmetnej veci mohlo byť len preskúmanie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, a to preto, že voči inému výroku napadnutého rozsudku odvolanie podané nebolo, a taktiež obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu tu kládol za vinu, kedy súd prvého stupňa za splnenia procesných podmienok vyhlásenie obžalovaného prijal (inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného, odvolací súd teda nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti; proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný; k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2012 sp. zn. 2To/5/2011). V konaní tak bolo nepochybne preukázané [tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, spáchania prečinu v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku, za ktorý je možné páchatelovi pri aplikácii § 348 ods.1 Trestného zákona a tiež § 38 ods. 2 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe až do 2 rokov.

Pri posudzovaní správnosti/zákonnosti/prímeranosti trestu resp. kumulácie dvoch druhov trestov, ktoré uložil obžalovanému súd prvého stupňa, odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení tak, ako ich správne ustálil súd prvého stupňa. Berúc do úvahy zásady ukladania sankcií/trestov v trestnom konaní (§ 33a, § 34 Trestného zákona), odvolací súd dáva za pravdu odvolacej námietke prokurátora o potrebe prísnejšieho postihu pre páchatel'a tu stíhanej trestnej činnosti, kedy obžalovaný sa dopustil tu stíhanej úmyselnej trestnej činnosti napriek (i) predošlým odsúdeniam (kedy ani v minulosti ukladané, a to aj čo do dopadu na osobnú slobodu obžalovaného miernejšie, tresty dosiaľ k jeho úplnej náprave nevedli, viď odpis registra trestov obžalovaného), kedy navyše (ii) bol v júni roku 2023 z nateraz posledného VTOS (v ktorom sa nachádzal aj z dôvodu odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť, pre ktorú je tu trestnej stíhaný, viď záznam č. 4 odpisu registra trestov obžalovaného) podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby 5 rokov a probačného dohľadu 2 roky, no dopustil sa v takom čase skúšobnej doby/probačného dohľadu tu žalovaného skutku, opätovne úmyselnej trestnej činnosti spočívajúcej (zase) v marení výkonu úradného rozhodnutia.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný tu svoju vinu doznal, trestnú činnosť oľutoval), a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (trestná minulosť obžalovaného evidovaná ako záznam č. 3, 5 a 6 v odpise registra trestov obžalovaného, kedy ani odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súd na takú minulosť obžalovaného na účely ukladania trestu tu prihliadať). Iné poľahčujúce/priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nevzhliadol ani odvolací súd.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie sankcií uvedených v § 33a Trestného zákona a pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, podľa ktorých (okrem iného) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, kedy trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada tzv. proporcionality trestu). Pritom otázku nápravy páchatel'a nemožno riešiť iba s prihliadnutím na jeho osobu a vždy je potrebné, aby sa brala do úvahy spoločenská situácia a ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel', ani spoločnosť. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prítomnosti (napr. zvolenej jeho výmery), nakoľko v treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne

ako aj etické. Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu, zohľadnení okolností spáchania tu stíhaného skutku a jeho závažnosti ako trestného činu (ide o úmyselnú trestnú činnosť, prečin, spočívajúci v nerešpektovaní rozhodnutia súdu), osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života (najmä, že ide o v minulosti opakovane súdne trestanú osobu za rôznorodú aj úmyselnú trestnú činnosť, vrátane takej, pre ktorú je tu trestne stíhaný, pričom k jeho náprave v minulosti ukladané tresty nevedli a tu stíhanej úmyselnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z VTOS), no na druhej strane po zohľadnení tiež obžalovaným v konaní prezentovaného sebakritického postoja k ním spáchanej trestnej činnosti (pri tom neopomínajúc ani zákonom predpokladané výchovné pôsobenie nepodmieneného trestu odňatia slobody do budúcnosti v spojení s tu už uloženým trestom zákazu činnosti), odvolací súd dospel k záveru, že

- pre ukladanie peňažného trestu v tomto prípade nie je priestor, nakoľko (i) v konaní zdokladované príjmy obžalovaného úspešnosti naplnenia účelu takého druhu trestu nenasvedčujú (má mať príjem 50,- eur mesačne, nie je potom zrejmé, z čoho by vedel uhrádzať peňažný trest), (ii) za rovnakú ako tu stíhanú trestnú činnosť bol v minulosti obžalovanému už uložený peňažný trest (viď záznam č. 4 odpisu registra trestov obžalovaného), ktorý však úspešný nebol a musel byť nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody;

- je nutné siahnúť pre vyššie uvedené dôvody (berúc do úvahy aj § 49 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 zakazujúci súdu ukladať podmienený trest odňatia slobody v tomto prípade z dôvodu spáchania tu stíhanej trestnej činnosti, úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z VTOS) v kumulácii so správne (čo do voľby druhu trestu, jeho vymedzenia i výmery) súdom prvého stupňa uloženým trestom zákazu činnosti (ktorý v podstate nie je napádaný ani odvolacími námietkami prokuratúry), po nepodmienenom treste odňatia slobody. Pokiaľ ide o výmeru tohto druhu trestu, odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k presvedčeniu, že tak v oblasti nie len individuálnej, ale aj generálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu odňatia slobody dosiahnutý, a to za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, uložením (nepodmieneného) trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Pri rovnosti zistených poľahčujúcich/príťažujúcich okolností a obžalovaným prezentovanom sebakritickom postoji k tu stíhanej trestnej činnosti nebolo potrebné siahať po vyššej výmere tohto druhu trestu, ktorej zákonná horná hranica tu dosahuje až 2 roky (t. j. obžalovanému tu hrozil svojou výmerou omnoho vyšší trest odňatia slobody, berúc do úvahy u neho prítomnú recidívu trestnej činnosti). Totiž, minulosť obžalovaného resp. charakteristika jeho osoby, ako vyplynula z pred súdom vykonaného dokazovania, napriek sebakritickému postoju obžalovaného k vlastnej tu stíhanej trestnej činnosti, kedy sa tu stíhaného úmyselného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z VTOS, nedovoľuje ukladať súdu v prípade obžalovaného alternatívny trest (taký druh trestu mu už za takú trestnú činnosť v minulosti uložený bol, no bez spôsobilosti takého druhu trestu naplniť svoj účel, nakoľko bol neúspešný, čo dokladuje odpis registra trestov obžalovaného).

Až takto uložený nepodmienený trest odňatia slobody, v kombinácii s už napadnutým rozsudkom správne uloženým trestom zákazu činnosti (ktorý odvolacími námietkami v podstate napadnutý nebol a ktorý pre jeho správnosť, vrátane správnosti zvolenej jeho výmery, odvolací súd prebral do výrokovej časti tohto rozsudku, pričom sa odvolací stotožňuje a poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku ohľadne uloženia tohto druhu trestu v druhom odseku na strane 5 napadnutého rozsudku; č. I. 97), považuje odvolací súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov/sankcií v § 33a, § 34 Trestného zákona), a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (kedy správnosť týchto záverov odvolacieho súdu preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Odvolací súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože ako plynie z oboznámeného odpisu registra trestov obžalovaného, ten bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tu stíhaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (viď záznam č. 4 odpisu registra trestov obžalovaného), pričom odvolací súd nezistil zákonný dôvod na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia.

Pre úplnosť súd uvádza, že ukladal trest podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (nie účinného v čase spáchania tu stíhaného skutku), nakoľko je to pre obžalovaného priaznivejšie (§ 2 ods. 1 Trestného zákona) vzhľadom na pomerne prísne povinnosti ukladané na plecia súdu pri zvažovaní voľby adekvátneho druhu/výmery trestu (viď najmä § 33a, § 34 Trestného zákona) v porovnaní s predošlou právnou úpravou z času tu stíhaného skutku v júli 2024.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V ostatnej, tu nezrušenej časti, ostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.